

ledes; thi der staar i Virkeligheden blot dette, at naar Flertallet og Ministeren nu straks vil indføre hele dette nye Apparat, som Distriktsinddelingen jo er, saa ønsker vi at understrege, at har man først indført denne nye Ordning med det store Embedspersonale, kommer man ikke saa let af med den igen. Det vil være meget lettere at faa nyt Personale, hvis det skulde vise sig nødvendigt, end at blive af med det, man tidligere har ansat.

Det forbavtede mig dernæst, at den ærede Ordfører anførte den nuværende Banedirektør Rabens Stilling — jeg tror for Resten ikke, at den ærede Ordfører nævnedes Navnet, men det gør vel ikke noget, at jeg nævner det nu — som Bevis for, at den af Ministeren foreslaaede og af Flertallet sanktionerede Ordning var tilfredsstillende i hvert Fald for Baneafdelingens Vedkommende. Det forholder sig nemlig saaledes, at i Generaldirektionens Erklæring over Statsbaneudvalgets Betænkning staar Side 87 — den sidste Side i Erklæringen —, at Direktør Raben som tidligere Medlem af Statsbaneudvalget af 1911 efter eget Ønske kun har deltaget i Forhandlingen om det af Generaldirektionen stillede Forslag til Nyordning af Baneafdelingen, hvilken Del af Forslaget han har tiltraadt. Banedirektør Raben har altsaa kun deltaget i Generaldirektionens Forhandlinger om Statsbaneudvalgets Betænkning, for saa vidt angaar Baneafdelingens Ordning, og det, der paa dette specielle Omraade er foreslaaet af Generaldirektionen, siger man udtrykkeligt, har Banedirektøren kunnet give sin Tilslutning. Det øvrige har han ikke været med til at behandle, derom har han ikke udtalt sig. Hvorledes den ærede Ordfører saa kan føre netop ham i Marken, forstaar jeg ikke, navnlig ikke for saa vidt angaar den foreslaaede Ordning af Banevæsenet, Banevedligeholdelsen o. s. v.; thi det er, som sagt, netop paa dette Omraade, at Banedirektøren har sluttet sig til Generaldirektionens Kritik af Statsbaneudvalgets Betænkning.

Den højtærede Minister udtalte, at de Ændringer, som Mindretallet har foreslaaet, var en Indrømmelse til Statsbaneudvalget af 1911. Det maa Ministeren for den Sags Skyld godt sige; det har aldrig været Mindretallets Hensigt eller Opgave, vi har slet ikke forstaaet Stillingen saaledes, at vi skulde se saa vidt muligt at gaa imod, hvad Statsbaneudvalget af 1911 har foreslaaet. Vi tager alt det af Statsbaneudvalgets Betænkning, som vi

synes er godt, og deriblandt er dette, at man afskaffer det ministerielle Departement og paa den Maade undgaar en dobbelt Behandling af Sagerne, som for Resten — det vil jeg have Lov til at sige — ikke altid har været overflødig; jeg erkender imidlertid, at som Regel bør man ikke have denne dobbelte Behandling. Vi har ikke tænkt os, at det, at vi sagde vor Mening, skulde kunne opfattes som en Indrømmelse; vi udtaler jo kun i al Almindelighed, at vi finder det rigtigt, hvad Statsbaneudvalget har foreslaaet.

Naar Ministeren fremhævede, at vi ogsaa havde erkendt, at der skulde være to Distrikter, for saa vidt angaar Trafikken, ja, saa kan man jo gerne bruge den Vending. Vi har erkendt, at der maaske vil vise sig Trang til, at Trafikdirektøren eller Chefen for Trafikafdelingen, hvad han nu skal hedde, til Hjælp faar en eller to Overtrafikinspektører — vi maa jo give dem et Navn og kan lige saa godt vælge det Navn, som Generaldirektionen for Statsbanerne har brugt —, men det er ikke det samme som at lave en saadan Inddeling. Chefen for Trafikafdelingen faar en Medhjælp, saaledes som man fra Ministerens Side foreslaar, og som Udvalget — og her er Udvalget enigt — understreger for Søfartsafdelingens Vedkommende. Man har ment, at naar Søfartsafdelingen hører under Trafikafdelingen, skal Chefen for denne have en søkyndig Mand, bistaaet af en maskinkyndig, til Raadighed. Paa samme Maade har vi ment, at det maaske vil vise sig nødvendigt at ansætte en eller to Overtrafikinspektører. Det er imidlertid ikke det samme som at dele Statsbanerne i saadanne Distrikter; det er fuldstændig overladt til Ordning paa det Tidspunkt, hvor det maatte anses for ønskeligt at udnævne en eller eventuelt to Overtrafikinspektører, om man vil give hver sit Distrikt eller paa anden Maade benytte den Medhjælp, som herved sikres Trafikdirektøren.

Jeg maa tilstaa, at selv om Generalsekretæren nu med Hensyn til Løn bliver stillet lige med Afdelingscheferne, vil han alligevel fremdeles faa en mere fremtrædende og mere overordnet Stilling, end Mindretallet ønsker, han skal have. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, hvad ærede Medlemmer maaske ikke, naar de ikke har studeret Sagen nøjere, har lagt Mærke til, nemlig, at Generaldirektøren for Statsbanerne første Gang, efter at Loven er traadt i Kraft,